

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Чернівецькій області
Слідчий відділ

вул. Шевченка, 1-А, м. Чернівці, 58001, тел. (0372) 52-43-15
www.ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001786

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Чернівці

«16» січня 2025 року

Старший слідчий 2 відділення слідчого відділу Управління СБ України в Чернівецькій області старший лейтенант юстиції Савчук Наталя Миколаївна, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22024260000000087 від 26.04.2024, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, відповідно до вимог ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

БАБКІНА АНДРІЯ ОЛЕГОВИЧА,
23.01.1991 року народження, уродженця
сmt. Мілове Міловського району Луганської
області, зареєстрованого за адресою, яка є
останнім відомим місцем його проживання:
вул. Центральна, буд. 126, селище Мілове
Старобільського району Луганської області,
громадянина України, -

про те, що відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 276 КПК України, зібрано достатньо доказів для повідомлення йому підозри у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Фактичні обставини кримінальних правопорушень,
у вчиненні яких підозрюється Бабкін А.О.

Відповідно до статей 1-3, 6 Конституції України - Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава; Суверенітет України поширюється на всю її територію; Україна є унітарною державою; Територія

України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною; Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю; права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави, яка відповідає перед людиною за свою діяльність; Державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову; Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Згідно зі статтями 17, 19, 65, 68 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу; На території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом; На території України не допускається розташування іноземних військових баз; Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України; Захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України; Кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей; Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

На виконання наказу вищого керівництва Російської Федерації, військовослужбовці ЗС РФ, шляхом збройної агресії, 24.02.2022 незаконно вторглись на територію України та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення.

Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану з 24 лютого 2022 року, який діє до теперішнього часу.

Надалі, представниками держави-агресора та представниками незаконних збройних формувань терористичної організації «ЛНР» з метою зміни меж території та державного кордону України, реалізації власної окупаційної політики, на окупованих територіях було розпочато здійснення незаконного створення підконтрольних окупаційній владі адміністрацій, в тому числі на захоплений 24.02.2022 території селища Мілове, яке входить до Міловської селищної територіальної громади Старобільського району Луганської області.

Згідно наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309 «Про затвердження

Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією», на теперішній час селище Мілове, яке входить до Міловської селищної територіальної громади Старобільського району Луганської області включене до переліку тимчасово окупованих Російською Федерацією територій України.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022, далі за текстом - Закон № 1207-VII), тимчасово окупована російською федерацією територія України (далі - тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація російською федерацією територій України, визначених частиною першою статті 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для російської федерації жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ, міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, у тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходиться на тимчасово окупованій території.

Тимчасово окупованою територією, відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII, є частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Положеннями п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» №1207-VII визначено, що окупаційна адміністрація РФ – це сукупність державних органів і структур РФ, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Так, після військової окупації Старобільського району Луганської області, зокрема селища Мілове представники збройних формувань держави-агресора фактично узурпували всі владні повноваження на тимчасово окупованій території, шляхом збройного захоплення

адміністративних будівель органів державної влади, місцевого самоврядування, судових та правоохоронних органів, запровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності території, для розповсюдження свого злочинного впливу та забезпечення окупаційної політики.

Водночас, підконтрольними РФ структурами терористичної організації «ЛНР» на тимчасово окупованій частині Луганської області 12.01.2015 створено незаконний правоохоронний орган «Министерство чрезвычайных ситуаций и ликвидации последствий стихийных бедствий Луганской Народной Республики» (далі – «МСЧ ЛНР»), який після незаконного приєднання до РФ окупованих територій Луганської області включно до складу «МЧС России».

Зокрема, з метою утворення вертикалі незаконних правоохоронних органів та їх функціонування на тимчасово окупованій збройними силами РФ та представниками терористичної організації «ЛНР» на території Луганської області, у точно не встановлений час, було створено, в тому числі незаконний правоохоронний орган під назвою «56-та пожежно-рятувальна частина (селище Мілове) Министерства надзвичайных ситуаций та ліквідації наслідків стихійних лих Луганської Народної Республіки» (56-ой самостоятельной государственной пожарно-спасательной частью (пгт. Меловое) Министерства чрезвычайных ситуаций и ликвидации последствий стихийных бедствий Луганской Народной Республики).

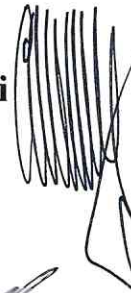
Під час досудового розслідування встановлено, що не пізніше липня 2023 року (більш точний час не встановити не вдалось можливим) Бабкін Андрій Олегович, будучи громадянином України, усвідомлюючи здійснення відкритої російської агресії, яка розпочалась приблизно о 04 годині ранку 24.02.2022 повномасштабним російським військовим вторгненням на територію України, метою якого є повалення конституційного ладу, територіальної цілісності та захоплення території України, з метою реалізації своїх особистих інтересів, перебуваючи на окупованій території селища Мілове Старобільського району Луганської області, вступив в злочинну змову з представниками окупаційної адміністрації РФ та терористичної організації «ЛНР», та отримавши від них пропозицію на зайняття посади в незаконному правоохоронному органі – «Міністерстві надзвичайних ситуацій та ліквідації наслідків стихійних лих Луганської Народної Республіки» (мовою оригіналу – «Министерство чрезвычайных ситуаций и ликвидации последствий стихийных бедствий Луганской Народной Республики»), на тимчасово окупованій території селища Мілове Старобільського району Луганської області, в порушення вимог Конституції та Законів України добровільно, умисно та протиправно погодився на вказану пропозицію.

Продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, Бабкін А.О., не пізніше липня 2023 року (більш точний час встановити не виявилось можливим), будучи громадянином України, перебуваючи на території селища Мілове Старобільського району Луганської області, діючи зі своїх

особистих мотивів та бажання, погоджуючись на пропозицію представників окупаційної влади держави-агресора – Російської Федерації та представників незаконних збройних формувань так званої «ЛНР», добровільно зайняв посаду державного інспектора з пожежного нагляду 56-ї пожежно-рятувальної частини (селище Мілове) Міністерства надзвичайних ситуацій та ліквідації наслідків стихійних лих Луганської Народної Республіки (56-ой самостоятельной государственной пожарно-спасательной частью (пгт. Меловое) Министерства чрезвычайных ситуаций и ликвидации последствий стихийных бедствий Луганской Народной Республики).

Таким чином, Бабкін Андрій Олегович підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Старший слідчий 2 відділення слідчого відділу
Управління СБ України в Чернівецькій області
старший лейтенант юстиції

Наталя САВЧУК

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні
– прокурор Чернівецької окружної
прокуратури

Олександр-Елвін ОДОСІЙ

Права підозрюваного:

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинів чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення у порядку, передбаченому ст.ст. 468-476 КПК України. У передбачених законом України про

кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права і обов'язки вручені, права підозрюваного мені оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____

«___» годин «___» хвилин «___» січня 2025 року

Захисник: _____

«___» годин «___» хвилин «___» січня 2025 року

Повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий 2 відділення слідчого відділу
Управління СБ України в Чернівецькій області
старший лейтенант юстиції**

Наталя САВЧУК